

Eski Topluluklarda Büyü

Büyü, muhtelif kavimlerde mevcuttu. Keldânîler'de, Keldânî büyü, her yere dağılmış olan perilerin tabiat hadiselerini vücuda getirdikleri itikadına dayanıyordu. Bazı yaratıklar şeytanî bir kuvvetle mücehhez idiler. Bununla beraber, bu kuvvet erkekten ziyade kadında bulunuyordu. Cadılar ve şeytanlar insanların bedenine girmek gücüne sahip idiler.

Mısır'da: Musa (a.s.)'dan evvel Mısırlılar, kanunen caiz olan bir büyü kabul ediyorlardı. Ancak kanunen yasak olan büyü'nün her türlü icra usullerini daha az bilmez değillerdi.

Sihirbazların hayata ve ölüme tasarruf ettiklerine, iyi veya kötü cinleri yardım için çağırma gücüne sahip olduklarına ve tabiat kuvvetlerini diledikleri gibi kullanabileceklerine inanıyorlardı.

Uzak Şark'ta: Çinliler büyü'nün her türlüüne karşı derin bir alâka besliyorlardı. Konfüçyüs'ten önceki dönemlerde Wu denilen bir tür cadı, devletin sosyal yapısında resmi bir mevki sahibi idi. Büyü usulleri arasında geleceği bilerek geleceğe ait hususları söylemeye, cinleri uzaklaştırmaya alışıyorlardı.

Yunan-Roma'da: Görünmez kuvvetleri beşerin iradesine mahkûm kılmak sanatı, Yunan-Roma medeniyetinde Şark'ta olduğundan daha az rağbet bulmuş değildi. Yunan sihirbazları daha çok kendilerine hizmet edebilecekleri ümidiyle yabancı ilâhlara müracaat ediyorlardı. Tesalya kıtası gizli sanatlara mensup en meşhur adamları yetiştirmekle meşhurdu. Büyü, imparator Ogüstüs zamanında, büyük bir ehemmiyet kazanmıştı.

Yahudilik'te: Sihre itikat pek revaçta idi. Perileri davet etmek, şeytanları insanın iradesine mahkûm kılmak, her türlü harikalar, hulâsa medeniyette şöhret bulmuş itikatların bütünü Yahudilik'te mevcuttu. Yahudiler büyü formüllerinde, eski zamanlardaki geleneklerden yahut yabancı dinlerden gelen cin ve peri isimlerini almışlardır.

İslâm toplumlarında: Müslümanlardan bazıları büyüde Yahudilerden, Suriyeliler'den, İranlılar'dan, Keldânîler'den ve Yunanlılar'dan ders almışlardır. Tütsü, tılsım, muska, cadılık, fala bakmak vs. hep oralardan gelmiştir. Müslümanlar cinlere inandıkları için bu inanç sihre inanmaya da yolaçabiliyordu. Rasûlullah (s.a.s.) "isabet-i ayn"a, yılan sokması ve genellikle hastalıklara karşı rukyayı yani duayı caiz görmüştür. Fakat büyü ile Hz. Peygamber'in (s.a.s.) duası arasında hiçbir ilişki yoktur. Bir takım fal kitapları vardır ki kelime ve harflerin suretiyle geleceği bilmeye çalışırlar.

Batı dünyasında: Bütün milletlerin arşivleri tetkik olununca, büyüye müteallik bu türlü inançlara rastlanır. Keltler, Tötonlar, İskandinavlar, Finler, Doğu milletleriyle bu konuda bir çok esaslı benzerlikler göstermektedirler. Bugün akıl ve mantığın ilerlemesiyle büyü'nün ortadan kalktığına inanmak pek cesur bir davranıştır.

Kaynak: Şamil İslam Ansiklopedisi

Eski Topluluklarda Büyü

Editörs tarafından yazıldı.
Cuma, 25 Eylül 2009 20:45
